

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про делегування законодавства України

Відповідно до пункту 1 розділу XV "Перехідні положення" Конституції України, згідно з яким закони та інші нормативні акти, прийняті до набуття чинності Конституцією, є чинними у частині, що не суперечить Конституції України,

зважаючи на статтю 3 Закону України "Про правонаступництво України", згідно з якою закони Української РСР та інші акти, ухвалені Верховною Радою Української РСР, діють на території України, оскільки вони не суперечать законам України, ухваленим після проголошення незалежності України,

та з метою делегування і систематизації законодавства України

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

1) абзац четвертий частини першої статті 5¹ викласти в такій редакції:

"надання підприємствами, установами, організаціями відповідно до їх попередньо поданих заявок роботи за фахом випускникам закладів професійної (професійно-технічної), фахової передвищої, вищої освіти";

2) статтю 10 викласти в такій редакції:

"Стаття 10. Колективний договір

Колективний договір укладається на основі законодавства, прийнятих сторонами зобов'язань з метою регулювання виробничих, трудових і соціально-економічних відносин, і узгодження інтересів працівників та роботодавців";

3) частину третю статті 17 викласти в такій редакції:

"Колективний договір зберігає чинність у разі зміни складу, структури, найменування роботодавця, від імені якого укладено цей договір";

4) частину першу статті 21 викласти в такій редакції:

"Трудовим договором є угода між працівником і роботодавцем (роботодавцем - фізичною особою), за якою працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цією угодою, а роботодавець (роботодавець - фізична особа) зобов'язується виплачувати працівникові заробітну плату і забезпечувати умови праці, необхідні для виконання роботи, передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін";

5) частину другу статті 32 викласти в такій редакції:

"Не вважається переведенням на іншу роботу і не потребує згоди працівника переміщення його на тому ж підприємстві, в установі, організації на інше робоче місце, в інший структурний підрозділ у тій же місцевості, доручення роботи на іншому механізмі або обладнанні у межах спеціальності, кваліфікації чи посади, обумовленої трудовим договором. Роботодавець не має права переміщати працівника на роботу, протипоказану йому за станом здоров'я";

6) перше речення частини четвертої статті 36 викласти в такій редакції:

"У разі зміни власника підприємства, установи, організації, а також у разі їх реорганізації (злиття, приєднання, поділу, виділення, перетворення) дія трудового договору працівника продовжується";

7) пункти 3 і 8 частини першої статті 40 викласти в такій редакції:

"3) систематичного невиконання працівником без поважних причин обов'язків, покладених на нього трудовим договором або правилами внутрішнього трудового розпорядку, якщо до працівника раніше застосовувалися заходи дисциплінарного стягнення";

"8) вчинення за місцем роботи викрадення (в тому числі дрібного) майна роботодавця, встановленого вироком суду, що набрав законної сили, чи постановою органу, до компетенції якого входить накладення адміністративного стягнення";

8) пункти 1 і 3 частини третьої статті 62 викласти в такій редакції:

"1) при проведенні робіт, необхідних для оборони країни, а також відвернення стихійного лиха, виробничої аварії і негайного усунення їх наслідків";

"3) при необхідності закінчення початої роботи, яка внаслідок непередбачених обставин чи випадкової затримки з технічних умов виробництва не могла бути закінчена в нормальний робочий час, якщо її припинення може призвести до псування або знищення майна, а також у разі необхідності невідкладного ремонту машин, іншого обладнання або устаткування, якщо їх несправність викликає зупинення робіт для значної кількості працівників";

9) пункт 5 частини першої статті 82 викласти в такій редакції:

254. Закон Української РСР від 28 жовтня 1989 року № 8315-ХІ "Про затвердження указів Президії Верховної Ради Української РСР про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів Української РСР" (із наступними змінами).

255. Закон Української РСР від 28 жовтня 1989 року № 8316-ХІ "Про затвердження Указу Президії Верховної Ради Української РСР "Про ліквідацію Головного управління Української РСР по іноземному туризму" та внесення змін до статті 28 Закону Української РСР "Про Раду Міністрів Української РСР".

256. Закон Української РСР від 17 лютого 1990 року № 8816-ХІ "Про затвердження указів Президії Верховної Ради Української РСР про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів Української РСР".

Публікації документа

- **Голос України** від 06.05.2022 – № 98
- **Урядовий кур'єр** від 18.05.2022 – № 111
- **Офіційний вісник України** від 20.05.2022 – 2022 р., № 39, стор. 35, стаття 2068, код акта 111311/2022

